

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) in het geding tussen:

appellant,

en

de minister voor Immigratie en Asiel.

1. Procesverloop

Bij besluit van 6 augustus 2009 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om hem een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen, afgewezen.

Bij uitspraak van 12 januari 2011, verzonden op 13 januari 2011, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de vreemdeling bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 9 februari 2011, hoger beroep ingesteld. Dit hoger beroep is ingeschreven onder nr. 201101949/1/V2.

Bij brief van 27 april 2011, bij de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, ingekomen op dezelfde dag en op 7 juni 2011 doorgezonden aan de Afdeling, heeft de vreemdeling beroep ingesteld tegen het niet tijdig nemen van een nieuw besluit.

De minister heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Gelet op de artikelen 6:2, aanhef en onder b, 6:19, eerste lid, en artikel 6:24 van de Awb is de Afdeling bevoegd om op het door de vreemdeling bij brief van 27 april 2011 ingestelde beroep te beslissen.

2.2. In de uitspraak van 12 januari 2011, verzonden op 13 januari 2011, heeft de rechtbank bepaald dat de minister een nieuw besluit op de aanvraag neemt met inachtneming van hetgeen in die uitspraak is overwogen. De rechtbank heeft geen termijn gesteld waarbinnen de minister een nieuw besluit dient te nemen. In dat geval dient als termijn voor het nemen van een nieuw besluit op bezwaar te worden uitgegaan van de termijn waarbinnen volgens de Vreemdelingenwet 2000 (hierna: de Vw 2000) een besluit op de aanvraag moet worden genomen. Ingevolge artikel 42, eerste lid, van de Vw 2000 bedraagt deze termijn ten hoogste zes maanden, zodat de minister uiterlijk op 13 juli 2011 opnieuw op de aanvraag moest hebben beslist.

2.3. Het beroep is kennelijk gegrond. Het met een besluit gelijk te stellen niet tijdig nemen van een besluit op de aanvraag dient te worden vernietigd. De Afdeling zal krachtens artikel 8:55d, eerste lid, van de Awb een termijn stellen waarbinnen de minister een nieuw besluit op de aanvraag moet nemen en bekendmaken. Ingevolge artikel 8:55d, tweede lid, van de Awb wordt een dwangsom verbeurd voor elke dag dat de minister in gebreke blijft de uitspraak na te leven.

2.4. De minister voor Immigratie en Asiel dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. vernietigt het met een besluit gelijk te stellen niet tijdig nemen van een besluit op de aanvraag van de vreemdeling van 17 januari 2008;
- II. draagt de minister voor Immigratie en Asiel op binnen twee weken na verzending van deze uitspraak, met inachtneming van hetgeen in de uitspraak van de rechtbank van 12 januari 2011 is overwogen, een besluit op de aanvraag van 17 januari 2008 te nemen en bekend te maken;
- III. bepaalt dat de minister voor Immigratie en Asiel aan de vreemdeling een dwangsom verbeurt voor elke dag waarmee hij de hiervoor genoemde termijn overschrijdt, waarbij de hoogte van de dwangsom € 100,00 (zegge: honderd euro) bedraagt, met een maximum van € 15.000,00 (zegge: vijftienduizend euro);
- IV. veroordeelt de minister voor Immigratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van staat.

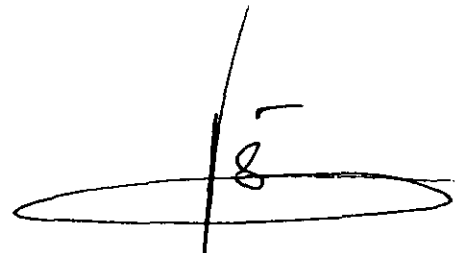
w.g. Lubberdink
lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van Loon
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 4 januari 2012

Verzonden: 4 januari 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' shape with a horizontal line across it, and a smaller 'S' or similar character to the right.

mr. H.H.C. Visser

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 09/31634

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 12 januari 2011

inzake

geboren op
van Iraakse nationaliteit,
verblijvende te Oisterwijk,
eiser,
gemachtigde: mr. Y.E. Verkouter,

tegen

de minister voor Immigratie en Asiel, voorheen de minister van Justitie, voorheen de
staatssecretaris van Justitie,
verweerder,
gemachtigde: mr. A.R.J. Maas.

Procesverloop

Bij besluit van 6 augustus 2009 heeft verweerder de aanvraag van eiser tot het verlenen van
een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de
Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) afgewezen.

Eiser heeft op 1 september 2009 tegen dit besluit beroep ingesteld.

De zaak is behandeld op de zitting van 2 december 2010, waar eiser is verschenen in
persoon, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Ter onderbouwing van zijn aanvraag heeft eiser – kort weergegeven – aangevoerd dat hij
zijn land heeft verlaten, omdat zijn broer op 5 oktober 2007 is verdwenen. Eisers
vader kreeg daarna dreigtelefoontjes en er werd \$ 25.000,- geëist. Nadat de overhandiging
van (een deel) van het geëiste bedrag verkeerd liep, is de als eisers broer getoonde persoon
weer meegenomen. Kort nadien begonnen de dreigtelefoontjes opnieuw. Men eiste het
restant van de \$ 25.000,-, anders zouden eiser en zijn andere broer om het leven worden
gebracht. Eisers vader heeft toen gezegd dat eiser en zijn broer voor hun veiligheid moesten
vertrekken.

AWB 09/31634

2

2. Verweerder heeft zich op het standpunt gesteld dat eiser niet aannemelijk heeft gemaakt dat de aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zichzelf, hetzij in verband met andere feiten, een rechtsgrond voor verlening van een verblijfsvergunning vormen. Die afwijzing is gebaseerd op het bepaalde in het eerste lid in samenhang met het bepaalde in het tweede lid, aanhef en onder f, van artikel 31 van de Vw 2000.

3. Verweerder heeft in dit verband op het standpunt gesteld dat eiser toerekenbaar geen documenten heeft overgelegd die voor zijn aanvraag van belang zijn en waarmee hij zijn identiteit, nationaliteit en reisroute kan aantonen. Dat eiser zijn identiteitskaart en nationaliteitsverklaring in Irak heeft achtergelaten en dat de smokkelaar hem had gezegd dat hij deze documenten niet kon meenemen, acht verweerder onvoldoende. Ook acht verweerder het in dit verband niet aannemelijk dat eiser geen enkel indicatief bewijs van de reis kan overleggen en dat hij in staat is geweest om gedetailleerde, coherente en verificerbare verklaring omtrent de reisroute te geven. Evenzo heeft eiser in de visie van verweerder toerekenbaar geen documenten overgelegd ter staving van zijn asielaanspraak.

4. Marginaal toetsend is de rechtbank van oordeel dat eiser geen omstandigheden heeft aangevoerd in verband waarmee het niet overleggen van deze documenten hem niet zou kunnen worden toegerekend. Hetgeen eiser in dit verband in beroep heeft aangevoerd, leidt de rechtbank niet tot een nader oordeel.

5. Onder deze omstandigheden dient volgens vaste jurisprudentie van het relaas een positieve overtuigingskracht uit te gaan.

6. Verweerder heeft zich in dit verband op het standpunt gesteld dat aan het asielaanspraak van eiser geen geloof kan worden gehecht. Verweerder heeft daarbij verwezen naar de uitslag van de taalanalyse van Bureau Land en Taal (BLT) van 17 april 2008, waaruit naar voren is gekomen dat eiser eenduidig te herleiden is tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen de regio Arbil in Noord-Irak. Het feit dat eiser geen actieve beheersing heeft van het Arabisch pleit volgens verweerder tegen eisers gestelde herkomst uit _____, nu Arabisch de dominante taal in die stad en die omgeving is. Nu niet aannemelijk is geworden dat eiser afkomstig is uit _____, kunnen de gestelde problemen aldaar niet plaatsgevonden hebben.

7. De rechtbank overweegt dat taalanalisten op zorgvuldige wijze worden geselecteerd en onder voortdurende kwaliteitscontrole staan, zodat verweerder uit mag gaan van hun deskundigheid. Met het inschakelen van BLT heeft verweerder voldaan aan de op hem rustende verplichting zich te vergewissen van de zorgvuldigheid van de verrichte taalanalyse.

8. De rechtbank is van oordeel dat eiser met het rapport contra-expertise en de reactie op de taalanalyse onvoldoende aanknopingspunten heeft gegeven om te twijfelen aan de juistheid van de taalanalyse van BLT. Daarbij heeft de rechtbank van doorslaggevende betekenis geacht dat de taalanalist van BLT tot de conclusie is gekomen dat eiser eenduidig is te herleiden tot de spraak- en cultuurgemeenschap binnen Noord-Irak (regio Arbil), doch de contra-expert niet heeft geconcludeerd dat eiser eenduidig afkomstig is uit _____. Dat, zoals de contra-expert heeft aangegeven, eiser afkomstig is uit de streek waar Sorani-Koerdisch wordt gesproken en zijn spraak verschillende kenmerken toont welke specifiek zijn voor de provincie Hewler, waartoe _____ behoort, kan niet als een dusdanig eenduidige conclusie worden gezien.

AWB 09/31634

3

9. De stelling van eiser dat verweerder indertijd niet heeft getwijfeld aan de herkomst uit van zijn oudere broer, kan niet leiden tot de eenduidige conclusie dat ook eiser zelf uit die plaats afkomstig is. Ook het overgelegde paspoort kan niet tot deze conclusie leiden, nu ook hieruit niet eenduidig eisers gestelde herkomst uit Makhmur wordt onderbouwd.
10. Het rapport taalanalyse van 17 april 2008 mocht dan ook door verweerder ten grondslag worden gelegd aan het bestreden besluit. De rechtbank wijst het verzoek van eiser tot het aanwijzen van een externe deskundige af.
11. Marginaal toetsend is de rechtbank van oordeel dat voldoende steekhoudende argumenten heeft aangedragen om het asielaas van eiser ongeloofwaardig te achten. Eiser komt mitsdien niet in aanmerking voor toelating op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000.
12. Nu niet is gebleken van nieuwe feiten in de zin van artikel 3.119 van het Vreemdelingenbesluit 2000, is er voor verweerder geen aanleiding geweest om een nieuw voornemen uit te brengen.
13. Nu verweerder het asielaas van eiser ongeloofwaardig heeft kunnen achten, heeft verweerder ook terecht het standpunt ingenomen dat eiser bij terugkeer naar Irak te vrezan heeft voor een behandeling als bedoeld in artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).
14. Eiser heeft voorts een beroep gedaan op de medische situatie van zijn broer. Eiser dient als donor van op te treden. Bij uitspraak van heden heeft de rechtbank het beroep van op het onderdeel van diens medische situatie gegrond verklaard (AWB 09/31623). De rechtbank ziet hierin aanleiding om ook het beroep van eiser op dit punt gegrond te verklaren, omdat het bestreden besluit genomen is in strijd met de artikelen 3:2 en 3:46 van de Awb. Het bestreden besluit van 6 augustus 2009 dient op dit punt te worden vernietigd.
15. De vragen of zich in de provincie waarin gelegen is een situatie voordoet als omschreven in artikel 15, aanhef en onder c, van de Definitierichtlijn en of verweerder te dien aanzien een categoriaal beschermingsbeleid zou moeten voeren, behoeven geen beantwoording. Eiser heeft immers niet aannemelijk gemaakt dat hij uit Makhmur afkomstig is.
16. Ter voorlichting van partijen wijst de rechtbank erop dat in deze uitspraak het beroep gegrond zal worden verklaard, met als gevolg dat het bestreden besluit (deels) zal worden vernietigd. Niettemin heeft de rechtbank bepaalde gronden van het beroep uitdrukkelijk en zonder voorbehoud verworpen. Om te voorkomen dat deze verwerping in rechte komt vast te staan, kan tegen deze uitspraak tijdig hoger beroep worden ingesteld.
17. Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat in deze zaak geen aanleiding. Dienaangaande wijst de rechtbank op het Besluit proceskosten bestuursrecht en de daarbij behorende bijlage, in het bijzonder artikel 3 inzake samenhangende zaken. Naar het oordeel van de rechtbank is de onderhavige zaak samenhangend met de zaak van eisers broer die zaak heeft de rechtbank

AWB 09/31634

4

verweerder veroordeeld in de gemaakte proceskosten, waardoor in de onderhavige zaak een proceskostenveroordeling niet aan de orde is.

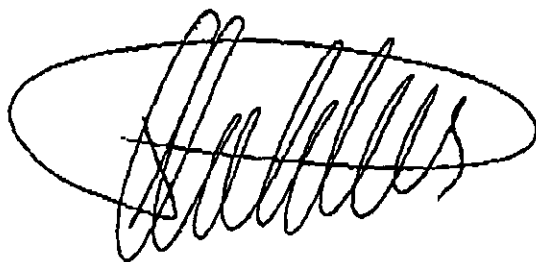
18. Beslist wordt als volgt

Beslissing

De rechtbank,

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit van 6 augustus 2009;
- bepaalt dat verweerder een nieuw besluit dient te nemen met inachtneming van hetgeen in deze uitspraak is overwogen.

Aldus gedaan door mr. R.J.A. Schaaf als rechter in tegenwoordigheid van P.L.M.M. Mulders als griffier en in het openbaar uitgesproken op 12 januari 2011.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingszaken
Postbus 20019
2500 EA Den Haag*

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Awb bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden:

13 JAN. 2011